

Prágai Adventi Kórustalálkozó

beszámoló

2015. november 26 – 29

Kivonat

Kórusunk kapott nyáron egy levelet, melybe Prágába invitáltak minket egy Adventi Kórustalálkozóra. Nem sokat gondolkodtunk rajta, eleget tettünk a meghívásnak, így alakult hát, hogy 2015 utolsó novemberi hosszú hétvégéjét kerek harmincan Prágát bejárva és (be)énekelve töltöttük.

Utazás napja

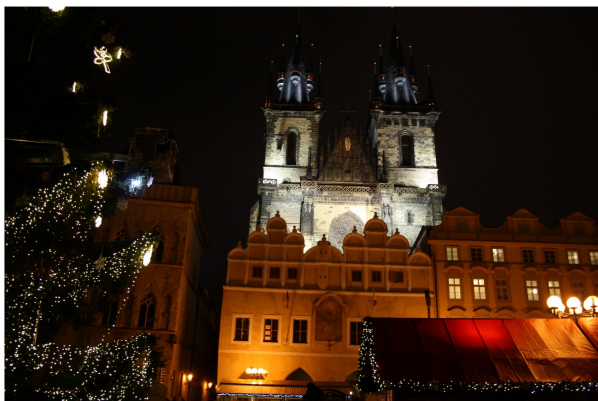
november 26

Kicsit korán, így kicsit álmosan vágunk neki az útnak: 5 körül indultunk volna, ha a sofőr nem akad el az egyik benzinkúton. Sebaj, így sem volt késés, 2-3 óránként megállásokkal tarkított útnak éppen a tervezett időben (16-kor) lett vége. Pedig volt az úton sok-sok megállás és még egy elég durvának látszó baleset is, ezek egyike sem okozott igazán fennakadást. A védőital és a sütemény-ellátás folyamatos volta miatt pedig csak úgy elrepült az a 11 óra, míg megérkeztünk Prágába, ahol a buszt ugyan parkolóhely nem várta, viszont minket Géza – a következő két napon a szervezők által „kihelyezett” idegenvezetőnk – igen.

Megbeszéltük a terveket a következő napra, majd szélnek eredt a társaság: ki rögtön sörözni ment, ki sétára. Mi 6-an vágunk neki a városnak. Helyiek meglepődtek, hogy gyalog érdeklődtünk a távokról, de mi voltunk olyan „bátrak”, hogy így vágjunk neki az estének. Én személy szerint ennyi buszon ülés után rá sem bírtam nézni a tömegközlekedésre, kellett a séta. Egyébként pedig a szállásunktól nem is volt messze az óváros: kényelmesen fél óra alatt bent voltunk.

Elsőként a Vigadót láttuk és a szépen diszített plázákat, Kisvakondos kirakatokat, és viaszbábukat. Emellett tornyok és templomok sorát. Geoládákat is kerestünk, így leltünk rá az óvárosban épp felállítás alatt levő karácsonyfa melletti egyik meridiánra is.

A sétát a Károly-híd környékének bejárásával zártuk, ahol csoportkép is készült. Visszaúton megpihenés apropóján betértünk sörözni, innentől már nagyon gyorsan (és vidáman) értünk vissza a szállóba, hogy pihenés után újult erővel vágjunk neki a következő napnak.

Óváros, Szent Mikulás templom, Várnegyed és Moldva

november 27

Második napon a bőséges szállodai reggeli után napijegyet váltva nekiindultunk a városnézésnek: először a Károly-hídat néztük meg messzebről majd közelebbről is. Énekeltünk egy Salve Reginát is, ha lett volna nálunk kalap valószínűleg sörrelalót is kaptunk volna. Mostani alkalommal viszont tapssal is beértük.

Rövid nézelődés után elballagtunk az óvárosi Szent Nicolas templomba, ahol fél órás koncertet adtunk. A templomban fűtőtesteket helyeztek el a közönség köré, de fellépéskor éreztük, hogy ezek hatása odáig már nem ér el, főleg hogy nyitva hagyták a templom ajtaját a ki-bejárkálók számára. A templomot 1735-ben fejezték be, a párizsi Szent Louis-des-invalides katedrális mintájára tervezték barokk stílusban. A stukkó dekorációkat Bernardo Spinetti készítette, a freskókat Peter Adam, a szobrokat Atonín Braun. A templom 1870-ben ortodox templommá vált. A II. világháború alatt megpróbálták helyreállítani a templom eredeti állapotát, ennek köszönhető a jelenlegi állapota. A háború után a templom a huszitáké lett és maradt is.¹

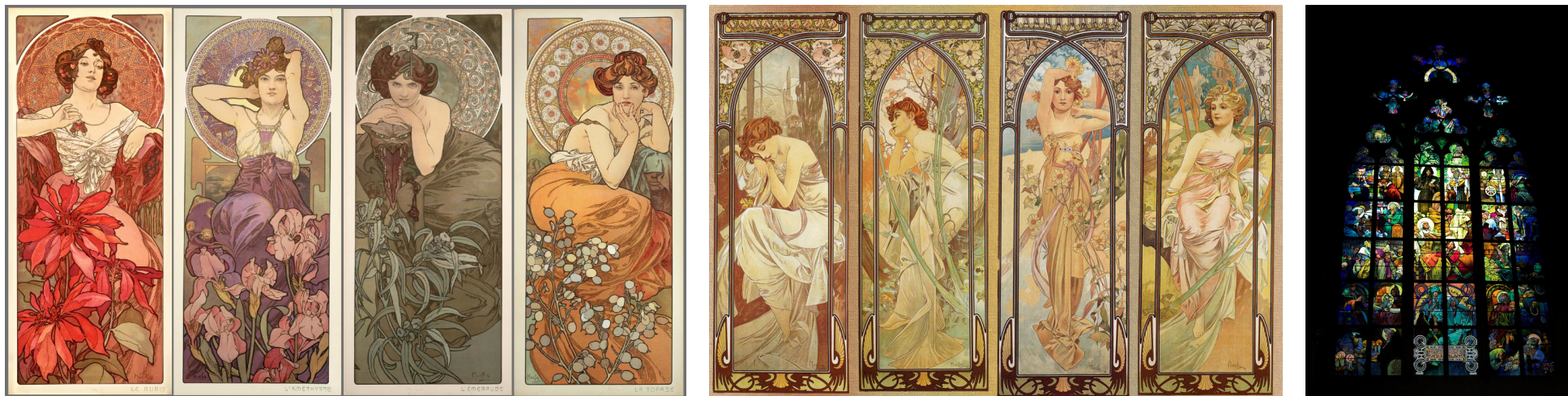
---

¹Forrás: <https://www.pragueexperience.com/places.asp?PlaceID=843>

A koncert után páran meghallgattuk az utánunk éneklő holland kórust, majd szabadprogram keretében a társaság szétszéledt. Nekünk Gyuri barátunk javasolta, hogy nézzük meg az Alfons Mucha múzeumot², így hát felkerekedtünk 4-en, hogy elmenjünk a híres cseh plakátművész, grafikus, illusztrátor és festő alkotásait megnézni. Mucha a szecesszió kiemelkedő képviselőjének számít³ és mit mondjak, nekem nagyon tetszett a kiállítása. Egyedi stílusa, nagyon dekoratív plakáttervei vannak. A prágai St. Vitus székesegyház egyik ablakának tervét is láttuk a gyűjteményben, sajnos később bár elmentünk a székesegyházhoz, már zárva találtuk, így „élőben” nem tudtuk megnézni. Láttunk viszont még fotókat a művésztől és általa tervezett bankjegyek is ki voltak állítva.

Alfons Mucha által készített ékkövek, napszakok és ablak⁴

Alfons Mucha által tervezett bankjegy

²A múzeum honlapja: <http://www.mucha.cz/index.phtml?S=home&Lang=EN>

³Alfons Mucha Wikipédia oldala https://hu.wikipedia.org/wiki/Alfons_Mucha

⁴Forrás: <http://culturewitches.gportal.hu/gindex.php?pg=36560712&postid=1213873>

A múzeumlátogatás után visszaballagtunk az Óvárosba, hogy innen közösen induljunk el a prágai várba és az ott található Szent Vítus székesegyházhoz. Itt tettünk egy sétát, közben lement a Nap, és esti fényekben láthattuk a várost.

Miután kinézegettük magunkat, hazaballagtunk felfrissíteni magunkat az esti hajókirándulásos vacsorára. A rövid pihenő után visszamentünk a Moldvához, hogy megkezdjük vacsorával egybekötött hajókirándulásunkat. Hideg- és melegtál fogadott minket a hajón: volt ott mindenféle étel: spenóttal töltött fasírt, ruszli, krumplisaláta, főtt krumpli, rántott hús, sajtok és többféle desszert. A vacsora melletti italfogyasztás viszont külön költséggel járt, de ettől a mi daloskedvünk nem ment el, rázendítettünk bizony így is. A következő oldalon néhány hajókirándulásos kép következik.

Vencel tér, közös éneklés és adventolás

november 28

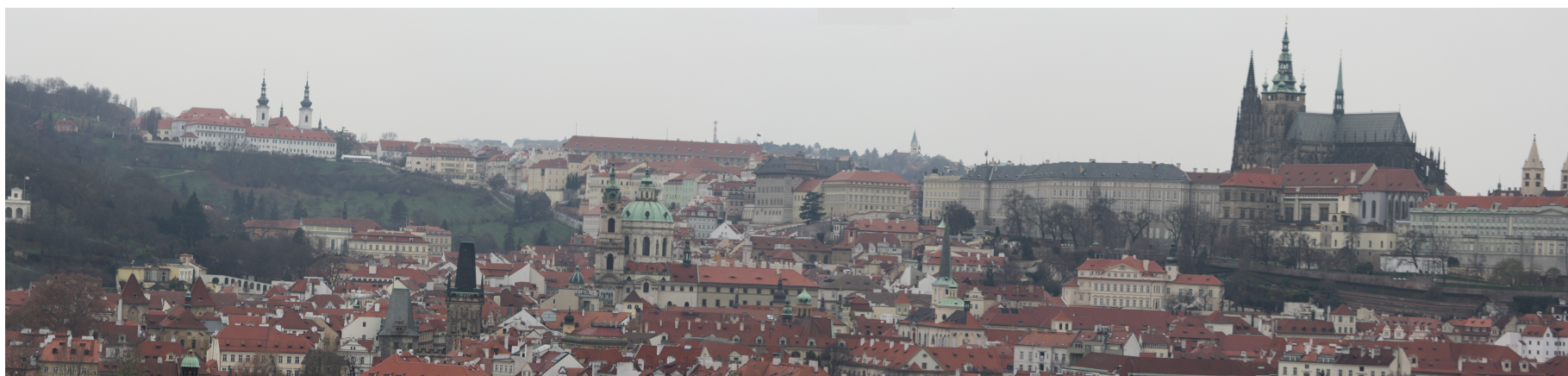
A harmadik napot a Vencel téren kezdtük, itt szabadprogramként körbesétáltunk, be-be tértünk néhány szuvenir-boltba és beszereztünk az adventi árusoknál pár karácsonyfadíszet.

Az ajándék-beszerző körút után elmentünk a második koncertünk helyszínére egy német evangélikus templomba, ami *St. Martin in the Wall* névre hallgat. Ez is egy kisebb templom, itt nem voltak ugyan fűtőtestek, de nem volt tárva-nyitva a kapu sem. Végighallgattuk ismét a szlovákiai Fülekből érkező *Melódia Női Kart*, akikkel egy szállodában is laktunk a fesztivál ideje alatt. Utánuk egy lelkes holland kórus következett, majd ránk került a sor. Eleinte úgy tűnt nincs olyan hideg, mint az előző napon, végül egyre inkább fáztunk. Én személy szerint két réteg ruhában voltam, de annyira fáztam, hogy a hangomnak sem tett túl jót. Maga a templom egy kisebb, de annál szebb templom volt, jó akkusztikával. A közönségre sem lehet panasz, sokan voltak és élvezettel hallgatták az egymást követő koncerteket – köztük a miénket is.

A fellépés után szétszaladt a csapat, mi magunk négyesben felmentünk a városháza tornyába (ami a csillagászati óra felett van) és megcsodáltuk a hideg-havas szélben a kilátást a toronyból. Érdekes volt kivárni a toronyhoz a sort, ezt szerintem a képek is igazolják.

Miután kellőképp kinézelődtek magunkat, lesétáltunk a magas toronyból, hogy elinduljunk az utolsó koncert helyszínére, ahol még meghallgattuk a legutolsó egyéni koncertet, majd a karnagyok egyenként átvették a részvételért az okleveleket. Ezután következett a közös éneklés: a Jingle Bells, Silent Night, Adeste fideles, Siyahamba és egy cseh karácsonyi dal a Půjdem spolu do Betléma. Nagy élmény volt az összes résztvevő kórossal énekelni, bár a karnagyot nem mindig láttuk, mert előttünk épp kalimpált egy úr a nagy tablettjével, így alig lehetett tőle látni.

A fellépés után szétszéledtünk, mi kicsit nézelődtünk még az adventi vásárban, majd este beültünk vacsorázni egy hangulatos kis cseh étterembe a *Tlustá Koala*-ba, ami kövér koalát jelent. Egy régi cseh ismerősöm és párja vitt el minket ide, miután két másik sörözőbe már nem tudtunk beülni, annyian voltak. Mi mást ettünk volna mind a négyen magyarok, mint knédlit? Ketten pörköltet kenyér-knédlivel, ketten krumplis knédlit füstölt sertéshússal és párolt káposztával. Persze mellette lecsúszott egy-egy sör is. Én ismét barna sört ittam, most valami varázslatosat, ugyanis Merlin után nevezték el az „exkluzív barna sörnek” titulált folyékony kenyeret. Finom volt. Mellette megkóstoltam a cseh ismerősöm által ajánlgatott „mixed beer”-t, ami annyit takart hogy világos és barna sört összeöntenek. Ez utóbbi már annyira nem jött be nekem, lévén én nem szeretem azt a tipikus sör ízt, ami ebben erősen érződött.

A finom vacsora után hazaballagtunk, kicsit összepakoltunk a hazaútra, majd kártyáztunk egyet a szálloda előterében. Altatni úgy gondolom senkit sem kellett :-)

Hazaút

november 29

Reggeli után az informatikus szakasz (Gyuri, Tamás, Gábor és jómagam) még sétált egyet a közeli parkban, majd elmentünk hogy beszerzzük az útravalót, a hazaútravaló sört, csokit. A közeli Albert bolt szerencsére vasárnap is nyitva volt és a 10 órás indulás előtt gyanúsán ellepték a polcokat a Vox Nova tagjai illetve vattái. Miután mindenki beszerezte, amit szeretett volna, elindultunk a hosszú útra. Hazafele is elő-elő került egy-egy doboz süti: Gabinak még az isteni sport szelete is. A hazaút simán ment, Mariann 18 fele Budapestre, mi magunk 20 körül megérkeztünk Szegedre.

Élmény volt, köszönjük mindenkinek aki lehetővé tette és azoknak is akik eljöttek!

Griechisch Erika, 2015. december 9.

Fotókat készítette: Németh Gábor

Prága az éjszakában...

Videók

Közös éneklés

1. Jingle Bells: <https://www.facebook.com/pragueadventchoralmeeting/videos/1638696066385014>
2. Siyahamba: <https://www.facebook.com/pragueadventchoralmeeting/videos/1638697173051570>
3. Adeste fideles: <https://www.facebook.com/pragueadventchoralmeeting/videos/1638697896384831>
4. Silent night / Csendes éj: <https://www.facebook.com/pragueadventchoralmeeting/videos/1638705466384074>
5. Půjdem spolu do Betléma: <https://www.facebook.com/pragueadventchoralmeeting/videos/1638702729717681>

Fellépésünk hangfelvétele + fotóink

1. videó: <https://youtu.be/IYs80WBR4lg>
2. videó: <https://youtu.be/t0wQjfq-mBE>

Támogatónk

Szeged Megyei Jogú Város
Önkormányzata